بنام محبوب عالم

صبح امید دمید و فجر یوم ظاهر و قلَم اعلی باین کلمهٔ مبارکه ناطق: انشاء الله در این ایّام نورانی جمیع وجوه بوجه الهی توجّه نمایند و از رحیق حقیقی بیاشامند، وقت عملست و هنگام سرور، اهل بصر امروز بتمام بهجت بمنظر اکبر ناظرند، و از بادهٔ معرفت چنان مجذوبند که غیر الله را معدوم میشمرند و جز دوست را مفقود دانند، نیکوست حال نفسیکه باین مقام بلند اعلی فائز شد و بر سریر استقامت مقر گزید، نَشْهَدُ إِنَّهُ مِمَّنْ أَقْبَلَ وَشَرِبَ رَحِيقَ الْوَحْيِ مِنْ يَدِ عَطاءِ رَبِّهِ الْخَبِيْرِ.